

ГАБОР ГАЛЕР НАСЕКОМОТО

Превод от унгарски: Александра Каназирска, 1976

chitanka.info

Берт лежеше на пясъка и се наслаждаваше на живота. Той наблюдаваше ниския полет на чайките, любуваше се на причудливите очертания на облаците и играта на промъкващите се през тях лъчи. Изведнъж нещо привлече вниманието на Берт.

Високо над себе си, мъничко вдясно, той забеляза черна точка. „Какво ли би могло да бъде?“ — блъскаше си главата Берт. Внезапна мисъл го озари: „Навярно е насекомо! Ами че да, естествено, че е насекомо. Как веднага не се сетих!“

Той с неприязън следеше как насекомото бавно, със странни потръпвания се спускаше отвесно само на тридесетина сантиметра от него.

Берт се извърна по корем и зарови ръце в пясъка. Никога в живота си не бе виждал такова необикновено насекомо. Затаи дъх и продължи да го наблюдава. Но когато насекомото внимателно запристъпя към Берт, той изведнъж се ядоса и хвърли шепите пясък, които бе загребал, върху буболечката.

„Дяволски бръмбар!“ — измърмори Берт и плесна с длани върху образувалата се купчинка. Почака още мъничко, но насекомото вече не се показа. Като се поизмести малко настрани, Берт отново затвори очи.

Беше много доволен от себе си.

* * *

Когато Н-І замълча, учените отначало се спогледаха, а после трескаво започнаха да търсят повредата. Те не можеха да разберат защо така внезапно се прекъсна връзката, която досега беше превъзходна.

Кацането, спускането и първите стъпки бяха преминали над всички очаквания. Сега те развълнувано се суетяха, оправяха нещо, съвещаваха се.

Но Н-І не даваше признаци на живот от далечната планета.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 49/1976 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.